

Faglig konsulent Flemming Brøgger Andersens tale til Britts afskedsreception 27. oktober 2017

Det er altid svært, synes jeg – men også ærefuldt – at få lov at holde en afskedstale. Der er så meget, man gerne vil sige, og så meget, man frygter at glemme.

Det gælder ikke mindst, når den man skal tage afsked med en person, man føler, man altid har kendt – selv om jeg kun har kendt dig i knap 2 år, Britt.

Jeg har valgt at løse opgaven ved at spørge nogle af mine kolleger om hjælp.

Det viste sig dog, at de var så enige i deres bedømmelse af dig, at jeg såmænd kunne have nøjedes med at spørge en enkelt af dem.

Det, de først og fremmest peger på – og det kan måske på den baggrund tjene som et adelsmærke for dig – er, at du altid har haft stor bevågenhed på personalets forhold og stor omsorg for os som medarbejdere på kreds-kontoret. Vi har aldrig været i tvivl om, at du har værdsat vores arbejde, og det har altid virket, som om du har haft en meget stor tillid til, at vi var her af samme grund som du selv: for medlemmerne og det socialpædagogiske fag.

Det har været trygt at arbejde sammen med Britt, sagde min kollega Anne, og jeg må sige, at jeg er enig.

Jeg har, fra min ansættelse i januar 2016, mærket din åbenhed og imødekommenhed, og jeg har følt, at jeg har haft din tillid helt fra begyndelsen. Det medvirkede til at gøre det let for mig at falde ind i det nye fællesskab på kreds-kontoret.

Jeg har hele tiden mærket din opbakning og har følt en tryk forvisning om, at du var der, som en, der kunne finde den tid og det rum, der kunne give ro til opgaven – og ofte også som den ekstra hånd – en, der aldrig selv var bange for at tage fat.

Samtidig har du, med dit høje fagpolitiske ambitionsniveau, hele tiden haft fokus på, hvilke opgaver, det var vigtigt lige nu at kaste sig over. Et fokus du har hentet i dit store og nære kendskab til - og engagement i tillidsfolkene, medlemmerne og deres arbejdspladser.

For du er også vedholdende og principfast. Du går, som en terrier, ikke af vejen for skrammer og blå mærker, hvis det bringer Socialpædagogerne et fagpolitisk skridt fremad, eller det kræves for at skabe ro og ordnede forhold på de indre linjer.

Med andre ord: Britt har været en god chef – og en god kollega og kammerat.

Kære Britt.

Jeg ved, at jeg taler på alle kollegers vegne, når jeg siger, at du vil blive, ikke blot, savnet, men også husket. Savnet for den du er, og husket for det, du gav os og arbejdspladsen.

Jeg vil gerne sige dig tak – både på egne og kollegernes vegne - og jeg vil samtidig ønske for dig, at fremtiden må bringe nye spændende udfordringer – hvad enten det måtte blive her til lands eller måske i Skotland.

For jeg er sikker på, at hvad du end kaster dig over, bliver det med hud og hår og med dit velkendte og respekterede engagement.

Tak.